

Scrisoare de Informare: MAI, 2018

Isus ... l-a întrebat: „Vezi ceva?” El s-a uitat și a zis: „Văd niște oameni umblând, dar mi se par ca niște copaci.” Isus i-a pus din nou mâinile pe ochi, i-a spus să se uite țintă; și când s-a uitat, a fost tămbăduit și a văzut toate lucrurile deslușit.

Marcu 8:23-25

În perioada anilor 1992-1997 a fost un număr mare de străini care au vizitat biserica din care fac parte. Eram în liceu când mi s-a cerut să traduc pentru musafirii străini și-mi amintesc cum mă mai împotmoleam la câte o expresie precum „chivotul legământului”, dar erau și situații când nu distingeam clar accentul pe care-l aveau unii vizitatori când vorbeau limba engleză.

Acum mi se pare stânjenitor să admit faptul că, uneori, deși nu înțelegeam cu acuratețe ceea ce mi se comunica, încuviințam ceea ce spuneau străinii și alegeam să spun: „Da, da!” ca apoi să conștientizez faptul că nu am înțeles chiar bine. Anii au trecut și am ajuns să comunic fluent în limba engleză, însă a fost o dezvoltare progresivă. Dar această dezvoltare nu ar fi fost posibilă dacă nu aș fi încetat să „pretind că pricep” ceea ce nu-mi era clar și dacă nu aș fi acordat o atenție sporită fiecărui aspect ce ține de învățarea unei limbi străine.

Ne este cunoscută relatarea despre orbul din Betsaida pentru vindecarea căruia Domnul Isus a folosit salivă. Spre deosebire de multe vindecări instantanee pe care Isus le-a făcut pentru alți bolnavi, acest orb a avut parte de o vindecare progresivă. După ce Isus i-a pus scuipat pe ochi și și-a pus mâinile peste el, acest orb a început să vadă. Când Isus l-a întrebat: „Vezi ceva?”, el ar fi putut răspunde ca și mine, „Da, da!” Și într-adevăr, el vedea. Putea distinge oamenii umblând, dar faptul că pentru el oamenii erau „ca niște copaci” indica o vedere distorsionată. Așadar, orbul a recunoscut că are nevoie de o a doua atingere a Mâinilor care pot oferi vederea deslușită. Isus știa în ce stadiu de vindecare era orbul și nu a vrut să-l lase acolo, însă prin întrebarea pe care i-a adresat-o, i-a testat sinceritatea și disponibilitatea de cooperare. Eu cred că Isus dorește să se ocupe de fiecare dintre noi, pentru că sunt domenii din viața noastră în care încă nu vedem deslușit. În ceea ce privește misiunea, mulți dintre noi „pretindem că o pricepem” și totuși progresul evanghelizării lumii este atât de slab, căci până nu admitem faptul că oamenii pierduți din lumea aceasta nu sunt „copaci”, că misionarii nu sunt „copaci”, că Marea Trimiterea nu este un subiect minuscul în Scriptură, nu vom avea parte de o a doua atingere. Însă, dacă recunoaștem că avem nevoie de aceasta, Duhul Sfânt ne va atinge prin Scriptură, prin articole despre misionari, prin mărturii despre chemarea la misiune, prin cursuri, conferințe, călătorii de misiune. Toate acestea reprezintă contexte prin care Hristos dorește să ne ofere o revelație treptată.

Dar în proces, ne tot întreabă: „Vezi ceva?”

Ce au văzut studenții în Albania și Macedonia?

Studenții de anul I au avut o călătorie marcantă în Balcani. Implicarea lor principală a fost în **Durres** și în **Tirana**, sub coordonarea misionarelor **Monica M.** și **Emanuela C.** Iată unele dintre lucrurile pe care le-au văzut studenții în aceste zile:

- *slujirea îți aduce bucurie și împlinire* – în ciuda contextului islamic, cele două misionare par neobosite, fiind implicate activ în lucrarea cu

copiii, cu adolescenții, în mentorarea femeilor, dar și în alte lucrări ale bisericii.

- *importanța care se oferă copiilor* – în ei se sâdește sămânța bună, care aduce rod și atinge întreaga familie. În multe cazuri, părinții și alți membri din familie a ajuns să-L cunoască pe Hristos datorită unui copil care, din întâmplare sau nu, a ajuns la o întâlnire de copii.

- *Albania este o fântână seacă, în care este nevoie să curgă Apa Vie* – deși au ajuns într-o săptămână cu ploți abundente care au cauzat inundații și au limitat unele dintre activitățile planificate, pe plan spiritual Albania este un deșert uscat care cere lucrători dedicați.

La întoarcerea spre casă, în timpul popasului pe care echipa l-a făcut în Skopje pentru a-și lua rămas bun de la misionarii care slujesc în Macedonia, călătoria s-a soldat și cu pagube materiale. Geamul microbuzului a fost spart, iar câteva din bunurile studenților au fost furate. Teona, studenta cea mai păgubită de această spargere, a folosit cântarea „*Să ai pace, în mijlocul necazului tău, / Să ai pace, căci tu ești fiu de Dumnezeu!*” ca pe o armă spirituală, conștientizând că vrăjmașul nu vine decât „*să fure, să junghie și să prăpădească,*” dar Dumnezeu poate binecuvânta mai mult decât alții pot să jefuiască!

Ce a văzut directoarea în Asia Centrală?

Luna trecută m-am aflat în Asia Centrală cu scopul de a vizita una dintre absolventele CRST care slujește acolo de 11 luni de zile. Reîntâlnirea cu această fostă studentă a fost plină de emoții, iar timpul petrecut împreună a fost extraordinar de benefic pentru întărirea ei spirituală, emoțională și socială. Însă, timpul petrecut acolo a fost benefic și pentru mine, pentru că am putut vedea cum, în această țară în care sunt atentate frecvente soldate cu mulți morți și răniți, în care pericolul răpirii este iminent, Dumnezeu are trimișii Săi care, asemenea lui Iosua și Caleb, nu se lasă intimidată de „uriași” care sunt în țară și care, într-adevăr, fac mult rău. De ce? Pentru că „țara este bună”. Sunt peste 30 de milioane de locuitori, cu media de vârstă de 17 ani. Oamenii aceștia nu sunt „copaci”. Cuvântul lui Dumnezeu este vestit cu înțelepciune și am ascultat mărturii ale unor familii care L-au întâlnit pe Hristos în urma unui vis sau al unei vindecări. Acești frați și surori nu au biserică. Părtașia pe care o pot avea cu alți creștini este rară, dar vitală. Am fost invitată la o întâlnire de femei și m-am rugat pentru fiecare dintre ele. După două săptămâni, una dintre femeile mi-a transmis prin absolventa noastră: „*de când s-a rugat lna pentru mine văd mereu în jurul meu o lumină puternică, albă. Chiar și azi o mai văd!*” Am vizitat și universitatea din capitală. Am văzut-o plină de studenți și de profesori prietenoși, sături de război și de islam, căutând adevărata Lumină. Cine le-o va duce? În vizita aceasta am văzut că este posibil pentru români să-și poarte Lumina pe acest tărâm!

Nevoie de o a doua atingere!

După ce studentele de anul II au revenit din practica de misiune, la timpul de rugăciune de miercuri, am planificat ca fiecare dintre ele să facă o prezentare despre călătoria lor. Aflându-ne spre finalul semestrului doi, este așa de înviorător să vedem că **jumătate de clasă** își pegătește deja **dosarul de acreditare** prin Agenția Penticostală de Misiune Externă. Însă, sunt câteva studente care au nevoie de o a doua atingere. Așa este cazul **Cristinei G.** care a fost în **Mali**, dar care nu are certitudinea că trebuie să se întoarcă la același proiect. Experiența ei de slujire a fost frumoasă, dar limitată la un orfelinat. Și-ar fi dorit să aibă mai multe oportunități de a întâlni localnicii. De asemenea, **Denisa S.** are nevoie de o a doua atingere. Ea știe că trebuie să se întoarcă în **India**, dar nu are certitudinea cu privire la strategia pe care să o adopte pentru a beneficia de viză pe termen lung. **Mijlocii pentru ele să poată vedea „toate lucrurile deslușit!”**

Să vezi strategic!

După o perioadă lungă de vreme rece, de la 01 mai putem să spunem și noi că într-adevăr a venit primăvara. La data de 04 mai s-a încheiat cursul „Strategii de Misiune” predat de fratele **Henrik Steen**, iar fotografia alăturată am făcut-o în curtea campusului, unde totul este verde și sunt și multe lalele. Fratele Henrik este suedez, dar în perioada 1995-1998 Dumnezeu l-a trimis în România să slujească printre turcii din localitatea Fântâna Mare, județul Constanța. La vremea respectivă, în țara noastră nu exista o strategie de misiune transculturală. Dar astăzi, putem spune că „a venit primăvara” iar „lalelele” de care ne bucurăm nu le vedem doar în curtea școlii, ci pe întreg globul pământesc. Cu o zi înainte de încheierea cursului, fratele Henrik mi-a spus: „*mi amintesc că în urmă cu 23 de ani nu erau decât trei misionari români care lucrau cu turcii. Sunt uimit să văd ce strategic a fost Dumnezeu când a decis înființarea școlii de misiune (CRST) și a agenției de misiune (APME), pentru a forma și trimite un număr așa de mare de misionari. Și totuși, biserica din România are încă un potențial uriaș pentru misiune.*” Așadar, anticipăm că biserica din România va fi umbră de Duhul Sfânt și tot mai mulți credincioși vor participa la misiunea lui Dumnezeu. În perioada 08-11 mai, la Sinaia se va desfășura conferința **Romiscon** cu tema **Mobilizarea bisericii pentru marele seceriș**. Prin harul Domnului, toți studenții școlii au primit bursă și în acest an și vor participa la Romiscon. Rugați pe Domnul secerișului să folosească strategic sesiunile conferinței pentru a scoate lucrători la secerișul Lui! Amin!

Privind și prin „fereastra 10/30”!

Între 07-09 martie, la Varșovia a avut loc conferința organizației Penticostal European Fellowship. Președintele Cultului Penticostal din România, fratele **Moise Ardelean**, a susținut un mesaj plenar în care, pornind de la nașterea Bisericii Penticostale din România și până în prezent, a argumentat adevărul că „*Isus Hristos este același ieri și azi și în veci,*” (Evrei 13:8). În prezentarea sa, fratele Moise a vorbit și despre această etapă contemporană a Bisericii Penticostale din România care atrimis deja 64 de misionari transculturali. Iar acesta este doar începutul! În cadrul conferinței, sora **Ina Hrișcă** a moderat un seminar pe tema „*Următoarea generație în misiune*” iar mesajul ei a generat o mutare a atenției de la „fereastra 10/40” la „fereastra 10/30”. În ultimii 25 de ani s-a vorbit mult despre evanghelizarea popoarelor din fereastra 10/40, aceasta fiind zona geografică aflată între paralelele 10 și 40 latitudine nordică, zonă care cuprinde Africa de Nord, Orientul Apropiat, Asia Centrală, India și China. Însă, statisticile recente arată faptul că 53% din populația lumii este sub vârsta de 30 de ani, iar 70% din acest număr are vârsta cuprinsă între 10 și 30 de ani. De aici se naște conceptul de „fereastra 10/30” care cuprinde grupa de vârstă ce trebuie mobilizată la misiune pentru a vedea o nouă generație în misiune.

În zilele de 05, 06, 12, 13 și 20 mai, împreună cu studenții CRST vom vizita în jur de cincisprezece biserici penticostale din diferite zone ale țării, inclusiv Biserica Penticostală „**Gloria**” din Arad, păstorită de fratele Moise Ardelean, cu scopul de a promova lucrarea de misiune și programul de instruire oferit de CRST. Noi privim acum prin „fereastra 10/30” și ne dorim ca tinerii chemați la misiune să aibă parte de o a doua atingere și să-și înțeleagă deslușit chemarea. Rugați-vă pentru protecția noastră în aceste călătorii! De asemenea, rugați-vă ca dintre acești tineri, mulți să devină studenți CRST.

Să „vezi ceva” și-n moartea unor absolvenți!

Cursul „Metode de învățare a unei limbi străine” s-a încheiat în Joia Mare cu perspectiva sacrificiului pe care misionarul îl face pentru a comunica Adevărul într-o limbă străină. La încheierea cursului, am primit vestea că sora **Lucica Manole**, absolventă CRST din promoția 2001-2003, la doar 43 de ani, a plecat la Domnul. Luci Manole a slujit 10 ani de zile între turcii-țigani din Babadag, județul Tulcea, apoi s-a pregătit să plece în Bangladesh. Însă, în urma unor analize medicale, s-a constatat că inima ei nu poate suporta această călătorie. În ciuda multor eforturi medicale, inima Lucicăi s-a oprit la 05 aprilie 2018, dar ea și-a sfârșit cu bine alergarea! Am putea să medităm și noi la rodul pe care-l aducem prin viața noastră scurtă?

Cu aleasă prețuire, Ileana (INA) Hrișcă – director executiv CRST

Bordul de conducere:

Gheorghe Ritișan, Rick Cunningham, Ileana Hrișcă, Allan Lind, Daniel-Ioan Bote, Daniel Bujeniță, Daniel Hădărean, Flaviu-Teofil Coman.

Fundația „Centrul Român de Studii Transculturale”, Cod Fiscal: 7892276, Banca BRD, Agenția Eforie Nord, Constanța, Cod SWIFT: BRDEROBU

Coduri IBAN pentru LEI: RO30BRDE140SV42915901400, EUR: RO15BRDE140SV42916201400, USD: RO72BRDE140SV42916031400

Telefon: (004)0241-583.246, (004)0741-159.203 E-mail: secretariat@crst-ct.ro www.crst-ct.ro Poșta: Strada Bujorului Nr. 19, 907015 Agigea, CT